

ดีใหญ่ หรือ ดีเล็ก

นำเสนอเมื่อ : 13 ก.ค. 2552

คนเรายังยึดติดอยู่ในปริมาณอยู่มาก จะทำอะไรก็ต้องคำนึงถึงปริมาณที่ทำไปว่ามากหรือน้อย ในการวัดคุณภาพ ปริมาณงาน หรือตัวชี้วัดต่าง ๆ จึงนำตัวเลขมาเป็นเครื่องชี้วัดเป็นสำคัญ

การเลื่อนขั้นเงินเดือนก็เช่นกันต้องดูผลการประเมินว่าอยู่ในเกณฑ์ พอใช้ ดี หรือดีมาก มาเป็นองค์ประกอบในการพิจารณา

การสอบคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ขึ้นดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ก็ดูจากผลคะแนนการสอบว่าผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้หรือไม่

การทำความดีก็เช่นกัน เราจะเอาเครื่องมือใดมาวัดว่า ความดีที่ทำนั้นเป็นความดีที่ยิ่งใหญ่ หรือความดีเล็ก จะนำอะไรมาเป็นเกณฑ์ในการวัดความดีดังกล่าว เป็นเรื่องที่น่าคิด

บุคคลทั่วไปจะคิดว่า ความดีใดที่เราลงทุน ลงแรง เสียเงินทองมากมาย ความดีที่ทำนั้นจะต้องได้ผลอันยิ่งใหญ่ หากความดีใดทำไปเสียเงินทองเพียงเล็กน้อย ก็เป็นความดีน้อย

บางท่านอาจคิดว่า การที่เราได้ไปทำบุญกับพระสงฆ์องค์เจ้า ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ย่อมจะได้บุญมากกว่าไปทำบุญกับพระธรรมดาทั่ว ๆ ไป

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสเอาไว้ว่า แม้วัตถุทานจะบริสุทธิ์ดี เจตนาในการทำทานจะบริสุทธิ์ก็ดี จะทำให้ทานนั้นมีบุญมากหรือน้อย ย่อมขึ้นอยู่กับเนื้อหาของ (วิธีสร้างบุญบารมี : สมเด็จพระญาณสังวร) ซึ่งเกี่ยวข้องของในการทำความดี หรือทำทาน ดังนี้

1. ให้ทานแก่สัตว์เดรัจฉาน แม้จะมากถึง 100 ครั้ง ก็ได้นุญน้อยกว่าให้ทานดังกล่าวแก่มนุษย์เพียงครั้งเดียว แม้จะเป็นมนุษย์ที่ไม่มีศีล
2. ให้ทานแก่มนุษย์ที่ไม่มีศีล ไม่มีธรรมวินัย แม้จะให้มากถึง 100 ครั้ง ก็ยังได้นุญน้อยกว่าให้ทานแก่ผู้มีศีล 5 แม้จะให้เพียงครั้งเดียว
3. ให้ทานแก่ผู้มีศีล 5 แม้จะมากถึง 100 ครั้ง ก็ยังได้นุญน้อยกว่าผู้มีศีล 8 แม้จะให้เพียงครั้งเดียว
4. ให้ทานแก่ผู้มีศีล 10 แม้จะมากถึง 100 ครั้ง ก็ยังได้นุญน้อยกว่าถวายทานแก่พระสมมุติสงฆ์ซึ่งมีศีลปาฏิโมกข์สังวร 227 ข้อ
5. การให้ทานแม้จะมากถึง 100 ครั้ง ก็ยังได้นุญน้อยกว่าการให้ "อภัยทาน " แม้จะให้แต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม การให้อภัยทาน ก็คือการไม่ผูกโกรธ ไม่อาฆาตจองเวร ไม่พยาบาทคิดร้ายผู้อื่นแม้แต่ศัตรู ซึ่งได้นุญกุศลแรงและสูงมากในฝ่ายทาน

นอกจากนี้ท่านเหลียวผ่านได้ให้โอวาทไว้ว่า... **การทำความดีไม่ว่าจะเป็นความดีมากหรือน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับเจตนาในการทำความดี หากทำความดีเพื่อชนหมู่มากแล้ว แม้จะเป็นเรื่องเล็กๆ แต่กระทำเพื่อชนหมู่มากแล้ว**

ความดีนั้นก็ใหญ่หลวงยิ่งนัก หากทำความดีนั้นเพื่อตนเองแล้ว แม้จะทำความดียิ่งใหญ่ขนาดไหน ก็ได้น้อย

การทำความดีในทางศาสนาจึงคำนึงถึงเนื้อหาบุญเป็นหลักกว่าหาบุญที่ทำนั้นเป็นผู้ศีลมากหรือน้อย ถ้าเนื้อหาบุญที่ทำนั้นบรรลุผลสำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้วยิ่งได้บุญมาก แต่ถาพิจารณาในเรื่องเจตนาของผู้กระทำ หากทำเพื่อชนหมุมมากแล้ว ย่อมได้บุญมาก

เป็นข้อที่หาพิจารณาเป็นอย่างยิ่งว่า ทำความดีอย่างไรจึงจะได้บุญที่ยิ่งใหญ่ หรือได้บุญเพียงเล็กน้อย ควรที่ผู้กระทำความดีจะพึงพิจารณา

ความเชื่อ ...ความศรัทธา...ของแต่ละคนจึงเป็นสิ่งสำคัญมิใช่น้อย